

[Føged.]

man bortser fra den enkelte borgers økonomiske stilling i samfundet og hans eller hendes reaktion over for de forskellige indgreb. Samfundet — vi kan også bruge udtrykket staten — er gået hen og blevet noget primært, den enkelte borger noget sekundært. Regeringen og dens partier har haft en mærkelig evne til at mobilisere en stor part af landets såkaldte regnemestre som deres gesandter. I stedse stigende grad belæres vi om de store skatters vel-signelsesrige virksomhed for samfundet, samtidig med at den enkelte borger føler samfundets greb hårdere og hårdere.

Finansministeren kan nok glæde sig over stor produktion og stor aktivitet, men det er en ringe glæde, hvis ikke den enkelte borger også føler sig velplaceret i samfundet; man gør aktivitet og produktion til det primære og borgernes dagligliv til det sekundære. Stedse stigende utilfredshed med samfundsordningen er følgen. Jeg vil tro, at den højtærede finansminister også er i så nær kontakt med befolkningen, at det ikke er undgået hans opmærksomhed.

Det er vor opgave herinde i tide at tage konsekvenserne af denne uheldige udvikling og gennemføre love, herunder skatte-love, som stort set kan accepteres af befolkningen.

Det foreliggende lovforslag kører videre på den gamle melodi. Vi vil i et udvalg være med til en gennemdrøftelse af lovforslaget, men vi lægger ikke skjul på, at vi finder det nødvendigt med generelle ændringer i løbet af meget kort tid, og vort arbejde i udvalget vil tage sigte på at få disse ændringer gennemført nu.

Poul Møller: Må jeg først rette en kompliment til den høje regering, fordi de 3 partier formentlig nu endelig er blevet enige om rammerne for landets skattelovgivning og den økonomiske politik i det kommende år. Samtidig håber jeg, at regeringen ikke vil tage det ilde op, hvis jeg i øvrigt fremsætter nogle kritiske bemærkninger og det er sket med komplimenterne.

Det var stort set sådan, den højtærede finansminister kommenterede vort skatte-reformforslag for en uges tid siden, og jeg

føler anledning til at bruge den samme indledning.

Vinterens kommentarer over for problemet skattelettelse har fra regeringspartierne side været meget yderliggående og meget reserverede i visse henseender. Det har været kommenteret af den højtærede handelsminister lige indtil for nylig, lige indtil den aften, da den højtærede handelsminister kom frem på fjernsynsskærmen i de tusinder af hjem og fortalte, at nationalbanken nu havde understreget det ufor-svarlige i at gennemføre skattelettelse. Den højtærede økonomiminister har for nylig fremsat udtalelser af samme karakter, og så er man altså alligevel nået frem til dette forslag. Vi er naturligvis klar over, at det ikke har kunnet ske uden visse indre vanskeligheder mellem de 3 regeringspartier, men det er rart at se, at man har kunnet klare disse indre vanskeligheder, så skuden endnu kan sejle.

Der har lydt mange advarsler til os; der har lydt mange advarsler mod den skattepolitik, vi stillede forslag om, og som blev ledsaget af sparebestræbelser. Den blev anset for at være ufor-svarlig af den høje regering. En skattepolitik som den, vi stillede forslag om, der blev led-saget af nye incitamenter til at øge den private opsparing, blev anset for at være ufor-svarlig af den høje regering. Det var måske besparelserne og opsparingen, man anså for at være ufor-svarlige og ikke skat-telettelse. I hvert fald er jeg tilbøjelig til at tro det, når jeg nu ser det foreliggende lovforslag. Forslagene om besparelserne og opsparingen er jo nu foreløbig deponeret i socialdemokratiske udvalgsformænds lom-mer. Der ligger vore forslag om at ledsage en ny skattepolitik med udgiftsbesparelser, udgiftsreduktioner, og vore forslag til frem-me af den private opsparing, og jeg har indtryk af, at de socialdemokratiske ud-valgsformænd sidder tæt og tungt på disse forslag. Derfor må jeg gå ud fra, at det er selve skattelettelsen, man har anset for at være for-svarlig og det andet for at være ufor-svarligt.

Vi har atter i år den sælsomme oplevelse, at vi skal drøfte landets skattepolitik for et finansår uden at blive gjort bekendt med den vurdering, det skøn, over landets